בס"ד

יום ג', ו' בניסן תשנ"ט (23 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

היום העיר טבריה שוחררה ב"ד' בה"ל במלחמת העצמאות.
טבריה, בת כ-2000 שנה, מ'לוה ומביך חשוב בתולדות העם
והארץ. היו אותה מ-4 הערים הקדושות ליהודים בארץ ישקול
(יחד עם ירושלים, חברון וצפת).
טבריה נוסדה בשנים 17-22 לספירה ב"ד' הורדוס אנטיפס,
על חורבות העיר רקת שנזכרת בפ"י (יהושע- יט, 35). נקראה
על-שם הקיסר טיבריוס, בוודאי לקראת המרד ברומי, לפני חורבן
בית המקדש השני, אך היו נכונה עלא קרב ועלאו הרס. היו
היתה מרכז רוחני חשוב בימי המשנה והתלמוד. בשנת 1187 העיר
ותרבה במעמדה בגולה בין הבנינים שבבשה ב-1099 לבין המוסלמים
וטבריה נשארה בחורבנה עד שנת 1560. בשנה הפ'ו מסר הסולטאן
סולימאן המפואר את טבריה לידיו יוסף נשיו שבנה את הריסותיה.
אך תבל"ת סופלה ורק אחרי שנת 1740 התל שוב הישוב היהודי שם להתמה.

ואם ביום זה, בשנת תש"ט (1949) היתה העלי"ה ההמונית של יהודי
לוב לישראל, שהקיפה - עד לעצמאות לוב בסוף 1951 - למעלה מ-30,000
נפש (עוד לפני קום המדינה עלו כמה מאות בתשא"ו).
וקצת על העלי"ה הגדולה בשנים הראשונות אחרי 48':
בשנת 1951 עדיין לואה על העלי"ה - 175,000 יהודים (שלא שלא נשבר
עד העלי"ה מרוסי"ה ב-1990). אך סימנו מאד בפתח משום כמה סיבות:
- לא מעט אנשות התרוקנו מיהודיהן שעלו ארצה
- המצב הכלכלי בארץ היה קשה ובעיות בקליטה וההמונית התרבו-
ברור, באבטלה, באשפוז וכו'
- הוקמה מוסד ה"סלקציה"(!) במחנות השנה הראשונה. נקבעה
מדיניות חדשה שמשמה דגש על עולים צעירים וכשירים לעבודה
ובמצמה בהרבה את עליית של אנשים מבוגרים, חולים וחסרי
מקצוע. "התלכות אלה", קבע יבוק רפאל רואש מחלקת העלי"ה,
"הן מכות-מוות לעלי"ה." הן נקבעו משום שהמדיניות הקשתה
לקלוט עלי"ה המונית לא-מוקבלת, כפי שהיה בשנים הקודמות.

(ההמשך, בע"ה, מחר...)
יום נעים!